සිකුරාදා

පළමුවන කියැවීම — රෝම 9: 1-5

ශුද්ධ වූ පාවුළු තුමන් විසින් රෝමවරුන් වෙත යවන ලද හසුනෙන් කොටසකි.

මාගේ සහෝදරයන් උදෙසා ශාපලද්දෙකු වීමට වුවත් කැමැති වෙමි.

"මම කිතුණුවෙකු වශයෙන් සත්‍යය පවසමි. මෙය මුසාවක් නොවේ. ඒ බවට ශුද්ධාත්මයාණන් වහන්සේ තුළ මාගේ හෘදය සාක්ෂිය සහතික කරයි. මා තුළ බලවත් ශෝකයක් ද හදවතෙහි නිරන්තර වේදනාවක් ද ඇත. මාගේ ලේ නෑයන් වූ සහෝදරයන් උදෙසා, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගෙන් වෙන් වී ශාප ලද්දෙකු වීමට හැකි නම් ඊට වුවත් මම කැමති වෙමි. ඔවුහු ඉශ්රායෙල්වරු ය. දේව පුත්‍රකමට පිළිගනු ලැබීම හා මහිමය ඔවුන්ගේ ය. ගිවිසුම් හා ව්‍යවස්ථාව ද දේව සේවය හා පොරොන්දු ද ඔවුන් සතු ය. ඔවුන් ජාතියේ පිතෘවරුන්ගේ පෙළපතට අයිති ය. මනුෂ්‍යයෙකු ලෙස ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ උපන්නේත් එම පෙළපතෙහි ම ය. මුළු විශ්වයට අධිපති වූ දෙවියන් වහන්සේට සදහට ම ප්‍රශංසා වේවා! ආමෙන්.

දේව වචනය මෙසේ ය.

පිළිතුරු ගීය — ගීතාවලිය 147: 12-15, 19-20

පිළිතුර : සියල් ජනයෙනි, සමිඳුන්ට ප්‍රශංසා කරන්න.

ගීය :

එම්බා පෙරුසලෙම, සමිඳුන්ට ප්‍රශංසා කරන්න.
සියොන් ගිර තිගේ දෙවිඳුන්ට ප්‍රශංසා කරන්න.
මන්ද, එතුමාණෝ තිගේ වාසල් දොරටුවල අගුල් සවිමත් කළ සේක.
තිගේ දරුවන්ට ආශිර්වාද කළ සේක.

තිගේ සීමා තුළ සාමය සිදු කරන සේක.
ඉස්තරම් තිරිඟු පිටියෙන් තෘප්තියට පමුණුවන සේක.
එතුමාණෝ ස්වකීය ආඥාව පොළොවෙහි ඉම දක්වා යවන සේක.
එතුමන්ගේ වචන යුහුව පැතිර යයි.

එතුමාණෝ ජාකොබ්ට සිය වචනයද
ඉශ්රායෙල්ට සිය පණත් හා නියමයන්ද ප්‍රකාශ කරන සේක.
එතුමාණෝ වෙන කිසි ජාතියකට මෙසේ නොකළ සේක.
ඔවුහු එතුමන්ගේ නියමයන් දැන නොගත්තෝය.
සමිඳුන්ට ප්‍රශංසා වේවා!

සුපුවත් ජය නද 1 තෙසලෝනික 2: 13

ආලේලූයා! ආලේලූයා!
දේව පණිවුඩය මනුෂ්‍යයාගෙන් එන පණිවුඩයක් නොවන්නේ ය.
එබැවින් එය, ඒ ආකාරයෙන් ම පිළිගත්හ.
ආලේලූයා!

නොහොත්

සාධුකාරය ජුවාම් 10: 27

ආලේලූයා! ආලේලූයා!
"මාගේ බැටළුවෝ මාගේ කටහඬ අසති.
මම ද ඔවුන් අඳුනමි. ඔවුහු ද මා පසුපස එති" යි
සමිඳාණෝ වදාරන සේක.
ආලේලූයා!

සුවිශේෂය ලූක් 14: 1–6

ලූක් තුමාගේ ශුද්ධවූ සුවිශේෂයෙන් උපුටා ගත් කොටසකි.

සබත් දිනයේ දී සුව කිරීම යුතු ද? අයුතු ද?

සබත් දිනක ජේසුස් වහන්සේ නායක පරිසිවරයකුගේ ගෙදරට කෑම පිණිස වැඩිය සේක. හැම දෙන ම උන් වහන්සේ දෙස සෝදිසියෙන් බලා සිටිය හ. දිය උදර රෝගයෙන් පෙළෙන මිනිසෙක් උන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි සිටියේ ය. ජේසුස් වහන්සේ කතා කරමින්, "සබත් දිනයේ දී සුව කිරීම යුතු ද අයුතු දැ" යි විනයධරයන් හා පරිසිවරුන්ගෙන් ප්‍රශ්න කළ සේක. ඔවුහු නිහඬ ව සිටියහ.

උන් වහන්සේ රෝගියා අතින් ගෙන ඔහුට සුවය දී යන්නට හැරි සේක. පසුව උන් වහන්සේ ඔවුන්ට කතා කරමින්, "යමකුට අයත් කොටළුවකු හෝ ගොනෙකු හෝ සබත් දවසේ දී ළිඳේ වැටුණොත් එවේලේ ම ඌ ගොඩට අදින්නේ නැද්දැ" යි ඇසූ සේක. පිළිතුරක් දෙන්නට ඔවුහු අපොහොසත් වූහ.

සමිඳාණන් වහන්සේගේ සුභාරංචිය මෙසේ ය.